

VYSOKÉ NAD JIZEROU

Vás srdečně zve

na lyžařsko - turistickou akci

JUBILEJNÍ XX. ROČNÍK

**VE STOPĚ
PRVNÍ STŘEDOEVROPSKÉ
PADESÁTKY**

v sobotu dne 8. 2. 1997

START: SOKOLOVNA 7.00 - 10.00 hod

trasy: 50 km, 30 km, 20 km, 10 km

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚRADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

LEDEN 1997

František Kožík

PF 1997

*Znám krásné město
a v něm starý dům.
Chodím tam občas v noci
stisknout kliku,
abych si přiblížil ty,
k nimž se v dětství
vracovala moje láska.
Každý zná snad takový dům...
A kdo jej nemá na tomto světě,
ať neztrácí naději -
očekává jej na věčnosti.*

Úspěšný nový rok, zdraví a radost ze života

přeje redakce

ZPRÁVY z městského úřadu

Zprávy z radnice aneb co se vod posledka ve městě skutečně šustlo

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych vám ve stručnosti přiblížil rubriku s výše uvedeným názvem. Řada čtenářů Větníku vyjádřila přání, aby v městském zpravodaji bylo více informací o dění ve městě, informací ze zasedání MZ, informací z činnosti MěÚ, zkrátka více "komunální faktografie". Tato rubrika by měla přání čtenářů částečně vyhovět. Na rozdíl od prostého konstatování faktů si dovoluji v některých záležitostech krátký komentář, hodnocení či upozornění na souvislosti a důsledky. Rád bych přenesl na tuto stránku i některé názory občanů, kteří mají též nárok na dobré nápady, pouze nevědí, jak ho nahlas sdělit.

Přál bych si, aby tato rubrika nebyla uzavřena pouze pro jednoho pisatele, ale aby byla plně otevřená všem připomínkám, komentářům a kritikám z řad občanů, kteří však netrpí ztrátou paměti a za každých okolností si pamatují, jak se jmenují. Na populární anonymy bude brán zřetel nanejvýš v aprílovém čísle.

Ve sledovaném období proběhla dvě jednání městského zastupitelstva. Dne 9. 12. 1996 15. zasedání a dne 6. 1. 97 16. zasedání.

□ MZ vzalo na vědomí žádost pí Z. Pointner a žádosti vyjadřuje podporu... Paní Pointner požádala město o vytypování vhodné lokalilty o výměře cca 2-3 ha na výstavbu rekreačního areálu ve stylu českých krkonošských chalup. Město je potěšeno zájmem česko-rakouského kapitálu investovat v oblasti turistiky na území města a přijalo opatření ke vstřícným jednáním. Do jaké míry jde o seriozní záměr žadatele, nelze v současné době odpovědně určit.

□ MZ rozhodlo odprodat ze svého majetku tyto pozemky: část p. č. 211 v k. ú. Vysoké nad Jizerou (cena zatím neurčena), p. č. 620/3 a stav. 606 v k. ú. Vysoké n. J. ve prospěch TJ Vysoké nad Jizerou za cenu 150,- Kč/lm².

Proti tomuto rozhodnutí se odvolali zástupci výboru TJ a MZ rozhodlo na svém 16. zasedání snížit cenu na 100,- Kč/m² s tím, že TJ odkoupí všechny pozemky, tedy i stav. 553, na kterém stojí kiosek LV Šachty. TJ Vysoké n. Jizerou by velice ráda rekonstruovala objekt kiosku v Šachtách a pozemkové vyrovnání je nutností pro zdárné stavební řízení. TJ uhradí městu cca 14. tis. Kč. - pozemek 328 v k. ú. za min. cenu 150,- Kč/m² - pozemek p. č. stav. 108 v k. ú. Tříč za cenu 150,- Kč/m² ve prospěch MS Šachty Sklenařice - pozemek 153 v k. ú. Sklenařice za cenu 50,- Kč/m² ve prospěch TJ Sokol Sklenařice

□ MZ odmítlo poskytnout podnikateli D. Jonovi z Rokytnice n. Jizerou slevu z nájemného za pronájem koupaliště "ve mlejnkách" za rok 1996. Pan Jon si určil nájemné sám zcela svobodně v obálkové

metodě a konkurenčního zájmce předčil o 13. 000,- Kč. Nyní žádá o slevu z důvodu špatného počasí. Městu dluží cca 25.000,- Kč. Pan JUDr. Zelinka bude mít zcela určitě práci.

❑ Ústavní soud České republiky zrušil "Nálezem" č. 294/1996 obecně závaznou vyhlášku města Vysoké n. J. č. 5 ze dne 25. července 1994 o zákazu agitace a propagace KSČM a hnutí a stran projevující sympatie ke komunismu.

MZ vzalo nález Ústavního soudu na vědomí.

Komunisté se radují, jejich poslanec Štrait nepochopitelně lže na stránkách rudého plátku Haló noviny, soudruzi z Pardubic rozesílají velice bojovné PF 97 "Ještě je co řešit" s vyvedeným bolševikem s puškou a dýmem továrních komínů v pozadí. Tuto akci jistě neinvestoval prostý soudruh ze svého skromného důchodu, který se těší na "stranický mejdan" na Kunětické hoře. Jako recese by to byl velice zdařilý žert. Ono se však o recesi nejedná, jenom se odlouplo opět trochu zažrané padesátileté špíny. Zrušení vysoké vyhlášky, která byla svého druhu první, nemůže ovlivnit rozhodnutí MZ č. u. 157 Z/96, ve kterém se MZ rozhodlo, neposkytovat KSČM pro jejich propagaci a agitaci objekty a prostory v majetku města.

❑ MZ pověřuje obsazováním Pensionu pro důchodce ve Vysokém n. J. komisi zdravotní a sociální. Bližší informace u předsedkyně komise pí I. Mejsnarové.

❑ MZ rozhodlo monitorovat případné zájemce o výstavbu bytu se státní účastí. Bližší informace na MěÚ ve Vysokém n. J.

❑ Na uvolněné místo v MZ po zesnulém panu Josefu Petruškovi nastoupil na základě výsledků voleb pan Zdeněk Kašák ze Sklenařic. Sklenařice mají tudíž konečně svého zástupce v MZ.

Co se očekává od té změny?

❑ Na příštím zasedání MZ by měl být řešen rozpočet města na rok 1997. Každý občan má právo prostřednictvím zvoleného člena MZ přednést svůj návrh, svoji připomínku za předpokladu včasného podání. Osobně jsem zvědav, kolik "statutárních" a nelhostejných využije svého práva. Je skutečně co řešit.

*Ing. Pavel Štěpánek
tajemník MěÚ*

ČESKÉ PŘÍSLOVÍ

*Ani moudrému neuškodí
naslouchat hloupému,
pokud dobře radí.*

Upozornění

Během ledna 1997 platí každá fyzická i právnická osoba, která je držitelem psa a má trvalé bydliště ve Vysokém nad Jizerou a v přilehlých obcích, poplatek ze psů. Poplatek se platí v pokladně MěÚ ve Vysokém nad Jizerou.

První hlasy a ohlasy z pensionu pro důchodce

Pension jsem si prohlédla už několikrát, ale dnes jsem poprvé navštívila i jeho nové obyvatele, pokud jsem je stihla doma. U většiny jsem měla štěstí, pozvali mě, abych si jejich nový domov prohlédla, a popovídali jsme si.

Byla smůla, že nemohl být otevřen v letních měsících, jak to bylo v plánu. Prochladlé stěny se špatně vyhřívaly a velké větrání v mrazivých dnech je také špatně uskutečnitelné. Bylo třeba proto "vychytat všechny mouchy" novostavby a věřit, že s novým jarem i tyto drobné nedostatky zaniknou.

Návštěvu pensionu jsem začala u správce domova p. Martina Hnyka. Uvedl mě do prostorného, světlého a vkusně upraveného bytu.

Moje první otázka zněla:

"Snilo se vám někdy o takovém bytě?"
"Nesnilo", odpověděl.

Pro obyvatele jsem měla jen dvě základní otázky:

Co se vám v novém bytě líbí a s čím nejste spokojeni.

Paní A. Dvořáková:

Jsem spokojena se vším, jsem moc ráda, že tam bydlím a že nemusím denně šlapat ten kopec do města.

P. Nosek:

Jsem úplně spokojen, podívejte, jak mně to dcera pěkně zařídila, nic mně nechybí, jen kdybych mohl líp chodit.

Manželé Kuncovi:

Spokojeni, byt se jim líbí, jen paní se stýská a nemůže si stále ještě zvyknout na byt, protože celou dobu bydleli ve Frýdlantu ve svém prostorném domě a navíc v samém centru města. Teď se dívá jen na bílé plochy. Ale oba se těší z toho, že jsou tak blízko své rodině.

Pí Skrbková

Byt se jí líbí, jen lituje, že bydlí až "na konci", byt je až příliš světlý, ale aspoň vidí na hřbitov, když už tam sotva dojde. Pořád vzpomíná na svůj domek v Roztokách.

Pí Hásková

Spokojena se vším, zatím se prý neměla tak dobře a nebydlela v takovém pěkném prostředí.

Pí Ducháčková

Byla by úplně spokojená, pokoj je až dost veliký, ale měla smůlu, v koupelně upadla a je samá modřina. A to jí pěkný pocit kazí.

Grosmanovi

Byla doma jen pí Grosmanová. Jsou oba velice spokojeni, původně se jim nechtělo, a teď si libují teplo, pohodlí, žádné starosti, ideální pro tak vysoký věk.

P. Martinec

Spokojen, ale protože má endoprotézu, těžko sedá i vstává a vadí mu nízký glózet a nedostatek madel na zachycení.

Manželé Junkovi

Pí Junková je se vším spokojena, byt útulně zařízený, jen jí vadí, že v bytě pod nimi se netopí a studený vzduch ochlazuje jejich ložnici a stěny vlhnou.

Pí Libuše Dvořáková

nená žádné připomínky, je naprosto se vším spokojená.

Pí Siebrová

Měla to prý lepší ve starém bytě, protože měla blízko do kostela. Z pensionu je to na ni daleko, a to jí moc vadí.

Pí Strnádková

Je úplně se vším spokojená, všechno je hezké a všechno se jí líbí.

Pí Kobrová

Spokojena se svým bytem 2+1, vadí jí, že někteří obyvatelé pensionu si svůj byt sice zařídili, ale nebydlí tam soustavně.

Tolik obyvatel.

Ale i mně byly položeny otázky:

Proč někteří jednotlivci dostali 2+1, když tyto byty byly určeny pro manželské páry?

Proč u někoho mohou bydlet děti, příp. vnuci, když je to pension pro důchodce?

Na tyto otázky jsem odpovědět nedovedla.

Závěrem bych chtěla jen dodat, že město může být pyšné na to, že se podařilo tento pension vybudovat a na takové vysoké úrovni se postarat o staré a přestářlé občany. Díky oběma pečovatelkám -

pí Věře Babákové a pí Ince Doulalíkové - je postaráno i o stravování podle přání, buď na pokojích nebo ve společenské místnosti, o donášku léků a všeho, co obyvatelé potřebují. V budově je vzorný pořádek a je si jen přát, aby tato úroveň byla udržována. Leckteré město nám může závidět.

*Nové obyvatelé pensionu navštívila
L. Hnyková*

Větrov

V minulém čísle jsme vám, milí čtenáři, oznámili, že Větrov převzal pan Nosek z Prahy. Záhy po tomto rozhodnutí došlo ke změně a Větrov zatím nemá žádného majitele ani nájemce. Údajně začne druhé kolo rozhodování. Včas vás budeme o všem informovat.

Poděkování

Vlastivědné muzeum ve Vysokém nad Jizerou touto cestou děkuje panu Petru Nečáskovi z Vysokého za ochotnou pomoc - bez nároku na odměnu - při úpravě oken a dveří v místním muzeu a panu Ing. Vaváčkovi I. ml. z Prahy 5 za hodnotný sponzorský dar ve prospěch muzea. Bude použit na nákup techniky pro zpracování evidence sbírek muzea.

V listopadovém čísle Větrníku byla ohlášena "Mikulášská sněhulákiáda" na sobotu 7. prosince ve 14.30 na hřišti ve Vysokém nad Jizerou. Jak dopadla?

Nejen Mikulášská sněhulákiáda

Na 7. prosince sezvala Podkrkonošská společnost rodičů a přátel dětí zdravotně postižených svým plakátkem všechny dovádivé, šikovné a mrazuvzdorné k řádění na sněhu. Mrňouskové se činili bez rozdílu a s úspěchy procházeli hladce od jedné disciplíny ke druhé. Handycapované děti všem ukázaly, že dokáží daleko víc, než si umí zdravý člověk představit. Na hřišti se objevil dokonce kůň a prima atmosféru doladila hudba Jarka Nohavici, takže si člověk připadal jako ve filmu paní Věry Šimkové-Plíkové. Všude radost a nadšení. Domů snad nikdo neodešel bez ceny.

Pobyt ve Vysokém zpříjemnily handycapovaným dětem také vysoké loutky. Postrašily je příběhem Bezhlavého rytíře. Jako diváci byly bezvadné. A o tom, že jsou šikovné nejen na sněhu a v divadle, se večer přesvědčil i samotný Mikuláš se svou družinou. Jeho svaté uši vyslechly mnoho básniček i písní a považte - hrálo se i na housle. Za to se pak Mikuláš pěkně zapotil při rozdělování té hromady dáreků.

Při vzpomínce na tento den chceme poděkovat všem, kteří pomohli. Doufáme, že kromě radosti v očích postižených dětí se nám podařilo udělat i důležitý krok k vytvoření správného vztahu našich dětí k postiženým. Aby v nich zakořenilo poznání, že postižení lidé jsou stejní jako všichni ostatní, a proto patří mezi nás. Aby pro ně nikdy neplatilo, že postižený člověk není víc než bezcenný mrzák, slepec nebo blázen.

Jana Vránová

Okénko policie

Po delší odmlce bychom opět rádi informovali čtenáře Větrníku o naší práci a o některých případech, které se staly ve Vysokém.

V minulém období roku, které bylo pro naši městskou policii poměrně úspěšné, jsme se snažili podílet na pořádku ve městě a bezpečnosti občanů. Ačkoli řešení dopravních přestupků není naší prioritou, řešíme je nejčastěji. Jedná se stále o ZÓNÚ ZÁKAZU STÁNÍ, kterou jedni obhajují a na druhé straně je i spousta odpůrců tohoto dopravního omezení ve městě. K dokonalejšímu pokrytí a postihování přestupců nemáme technické zabezpečení, a tak nám nezbyvá, než jako doposud se spoléhat na nárazové akce.

Ovšem jsou zde i případy rušení nočního klidu a výtržnosti.

S těmi se setkáváme při našich nočních službách v době pořádání diskoték, zábav, plesů, ale i po zavíracích hodinách v restauracích. Zatím největší akce, která byla připravována policií ČR a které jsme se účastnili i my, byla zaměřena proti "holým hlavám" - skinům, kteří hrozili útokem proti diskotéce na Mexiku. Naštěstí k žádnému přímému střetu nedošlo, čemuž jsme byli rádi, protože je vždy dobré, jestliže není ohrožen život ani zdraví osob.

Dalším nešvarem jsou drobné krádeže, které se hlavně rozmohly v nákupním středisku Jednoty. Zde by vedoucí paní Středová zasloužila metál, protože spolu se svými zaměstnanci šlape pěkně zlodě-

jičkům na paty a poměrně úspěšně je při drobných krádežích odhalují. Poslední případy, kdy přistihli při takové činnosti dvě důchodkyně, Janu Š. čp. 98 při krádeži lahve vodky a Věru V. čp. 226 při krádeži pečiva, byly, alespoň doufáme, na dlouhou dobu poslední a snad dostatečně odradí ostatní zlodějíčky ve Vysokém.

Do nového roku 1997 vám přejeme štěstí, zdraví, mnoho osobních úspěchů a co nejméně akcí, při nichž byste se museli setkat s policií.

Za MP K. Peterka

MS

Vánoce, vánoce už odešly ...

Již od 1. prosince čekalo na děti v Mateřské škole ve Vysokém n. Jizerou překvapení, v každém oddělení jiné. V I. oddělení na stromečku v adventních pytlíčcích na každý den. Ve II. oddělení "Čert" namalovaný na chodbě posbíral dětem pytle. O bohatou nadílku se zasloužili rodiče a sponzoři. Všem patří velký dík. Jako každoročně jsme předvánoční čas oslavili besídkou. Letos však o to radostnější, že se mezi nás přišel podívat i Mikuláš.

Nezapomněl děti obdarovat balíčky s ovocem a sladkostmi. Na besídku se děti dlouho připravovaly. Vyráběly dárčky, pekly cukroví, aby mohly rodiče pohostit. Pilně nacvičovaly básničky a písničky.

Besídka se vydařila a ani rodiče nezáleželi. Společně s dětmi v I. oddělení vytrhávali, malovali, lepili. Po dlouhém snažení se jim podařilo vytvořit "Čertíka". Společná práce byla pro ně zajímavá a těší se na další setkání.

Ve II. oddělení si děti "Čertíky" vyráběly samy, všem se čertíci velmi líbili.

Starší děti usnadnily svým programem loučení babiček se starým domovem - s pečovatelským domem v sousedství MS.

Navíc ještě potěšily svým vystoupením důchodce při jejich předvánočním setkání v hasičské zbrojnici.

Děkujeme všem sponzorům, kteří nám pomáhají ve shánění finančních prostředků na nákup stolků a židliček do tříd.

Kolektiv mateřské školy ve Vysokém nad Jizerou přeje všem hodně zdraví a štěstí do nového roku 1997.

ZŠ

Odpovídáme na dotazy rodičů

Proč se ve škole neučí práce na počítači?

Počítačový kroužek byl na ZŠ již v roce 1989, tehdy ho vedl pan Josef Hejral. Potom nastoupil do školy pan učitel Pavel Vondra a pokračoval ve výuce informatiky s šestnácti žáky druhého stupně. Po odchodu pana učitele se počítače prodaly, protože vývoj počítačové techniky šel rychle kupředu a s našimi "Didaktiky" už nechtěl nikdo pracovat.

V loňském roce jsme zvažovali, zda vybudovat učebnu jazykovou nebo počítačovou. "Jazyková" to vyhrála hned z několika důvodů: cizí jazyk je povinný již od 4. třídy, takže investici za 76. 000 korun využije šest tříd, což činí 140 dětí. Počítačová učebna by byla o mnoho dražší a sloužila by daleko menšímu počtu žáků, kteří si informatiku mohli vybrat z mnoha jiných nepovinných nebo volitelných předmětů. Doufáme, že se nám v příštím školním roce podaří zajistit výuku na počítači nějakým jiným způsobem.

Proč se učí cizí jazyk ve 4. třídě na úkor českého jazyka?

V tomto školním roce jsou schváleny dva vzdělávací programy: Základní škola a Obecná škola (na 2. stupni Obecná škola). My jsme si zvolili Základní školu, podle níž se vyučuje v 1. - 4. ročníku. Ostatní třídy mají upravené učební osnovy a postupně budou na program Základní škola přecházet. Český jazyk má opravdu týdenní časovou dotaci zkrácenou z deseti na sedm hodin a tři hodiny se vyučuje cizím jazyku. Netěší nás to, ale věříme, že rozložením učiva 1. stupně ze čtyř na pět ročníků bude dost času na prohlášení učiva českého jazyka.

Má škola dost financí na nákup nových učebnic?

Po roce 1989 začalo vycházet mnoho nových učebnic od různých nakladatelství a jejich výběr byl obtížný ne z finančního hlediska, ale spíše z hlediska využití. Samozřejmě jsme nemohli nakoupit všechny nové učebnice hned, ale postupně podle důležitosti jsme fond učebnic obnovovali. V současné době jsme pro první stupeň zvolili nakladatelství Alter

a Fortuna. Na druhém stupni máme nové učebnice češtiny, němčiny, angličtiny a dějepisu. Trochu byl problém se zeměpisem, protože zde docházelo stále ke změnám, a tak se i stalo, že učebnice jeden rok koupená už příští rok byla zastaralá. Chemie, přírodopis, fyzika a matematika čekají na nové učebnice programu Základní škola, které budou teprve vydány. Letos jsme museli nakoupit také učebnice pro devátou třídu. Přestože ceny učebnic stále stoupají, máme dost finančních prostředků na jejich nákup. Je třeba však vybírat uvážlivě a rozumně.

D. Nýdrlová

ISŠ

Integrovaná střední škola Vysoké nad Jizerou **nabízí** žákům a žákyním 9. tříd základních škol ve šk. roce 1997/98 čtyřleté studium, které je zakončené odbornou maturitní zkouškou

obchodní akademie
63-17-6

a
rodinné školy
zaměřené na ekonomicko administrativní služby a na veřejnosprávní služby
63 - 44 - 6/02
03

Obchodní akademie 63-17-6

Absolvent obchodní akademie je středněškolsky vzdělaný pracovník se všeobecným i odborným vzděláním, nutným pro

výkon obchodně podnikatelských funkcí ve výrobních podnicích v tuzemském i mezinárodním obchodě, v peněžnictví, cestovním ruchu a dalších službách, ve státní správě a veřejném životě. Ve čtyřletém denním studiu je připravován na výkon těchto prací, jednak ve všeobecně vzdělávacích předmětech a dále v odborných předmětech jako je ekonomika, účetnictví, hospodářské výpočty, statistika, výpočetní technika, obchodní korespondence, právo, marketing, management, aplikovaná ekonomika, sekretářské práce, zbožíznalství, odborná cvičení, atd. Důraz je rovněž kladen na výuku cizích jazyků.

Absolvent obchodní akademie získává složením maturitní zkoušky úplné odborné obchodně podnikatelské vzdělání. To mu umožňuje ucházet se o studium na vysoké škole a vytváří mu podmínky pro získání oprávnění k podnikatelské činnosti.

Rodinná škola 63-44-6

Čtyřleté studium rodinné školy je určeno především pro děvčata, která ukončují 9. třídu základních škol. Rodinná škola ve Vysokém nad Jizerou je zaměřena na ekonomicko-administrativní služby a na veřejnosprávní služby. Absolventi rodinné školy získají, po úspěšném vykonání maturitní zkoušky, úplné odborné vzdělání pro výkon specifických a veřejnosprávních služeb. Rovněž se mohou ucházet o studium na vysoké škole nebo v různých formách pomaturitního studia.

Vzdělávací obsah tvoří předměty vše-

obecně vzdělávací, včetně výuky cizích jazyků, a odborné, které jsou členěny na základní a profilující. Zde se jedná o studium zdravotní a rodinné výchovy, výživy a přípravy pokrmů, odivání, techniky administrativy, výpočetní techniky, ekonomiky, financí a účetnictví, základů práva, psychologie, veřejné správy, podnikání a marketingu, hospodářské korespondence atd. Studium je doplněno odbornou praxí na vybraných pracovištích fiktivních firem.

Do 1. ročníku studia uvedených oborů se přijímají žáci, kteří mají úspěšně ukončené základní vzdělání (9. třídu) a kteří splnili požadavky přijímacího řízení na střední školy.

Všem žákům nabízíme celodenní stravování, ze vzdálenějších míst rovněž ubytování v moderním žákovském domově s možností se dále vzdělávat a navštěvovat celou řadu zájmových kroužků sportovních, odborných nebo kulturních.

Rádi poskytneme další informace - tel. 0492/593900-1. Uvítáme i osobní návštěvu zájemců.

Přejeme žákům 9. tříd ZŠ hodně úspěchů a štěstí při volbě povolání a studia.

*Integrovaná střední škola
Vysoké nad Jizerou*

Kouření

Ve filmu Cisařův pekař říká Jan Werich v roli Rudolfa II. větu o kouření: "To se u nás nikdy neužije." Dnes však kouří kdekdo. Pod plakáty, které propagují různé naše i zahraniční cigarety, bývá větší-

nou drobným písmem napsáno: Ministr zdravotnictví varuje: Nedobrovolné kouření způsobuje rakovinu! Tomuto výroku jsem nikdy dost dobře nerozuměla. Znamená to snad, že dobrovolné kouření rakovinu nezpůsobuje?

V dnešní době je velice aktuálním tématem zdravotní stav prezidenta České republiky, jenž se v nedávné době podrobil operačnímu zákroku. Je to pro kuřáky až moc odstrašující příklad. Ale když cigareta chytne někoho "do svých spárů", dá si hodně záležet, aby se jí nevymanil. Proto kuřáky neodsuzuji. Obdivuju však každého, kdo dokázal přestat.

Co mi na kuřácích vadí, je jejich bezohlednost. Náruživý kuřák si musí dát cigaretu kdekoliv. Třeba klidně i v prostředku hromadné dopravy nebo ve veřejných prostorách. Takový člověk pak nerespektuje žádné vývěsky, které ho úpěnlivě žádají, prosí nebo nařizují, aby si "nejkrásnější chvíli kuřákovy dne" udělal jinde.

Jsem ráda, že jsem zatím neměla tu čest seznámit se s cigaretou. Znáť totiž sto dalších způsobů, za co utratit své kapesné

Mojžíšová Alena, II. OA

Setkání s paní Hubačíkovou

V předvánočním čase, v době, kdy se lidé aspoň na chvíli pozastavují ve svých uspěchaných životech, kdy si povídají a mají k sobě blíž, přišla do žákovského domova paní Hubačíková, aby svým

vyprávěním zpříjemnila večer dívkám i přítomným vychovatelkám. Tato osobnost vysokého divadelního souboru si hned v úvodu získala plnou pozornost všech vzpomínkami na své dětství, na svou sestru, kterou má nesmírně ráda, a na maminku, protože to byla právě ona, kdo ji zasvěcoval do tajů světa hudby a zpěvu.

Paní Hubačíková byla jistě pilnou žákou, neboť si svým pěveckým a dramatickým projevem získala příznivce nejen v blízkém okolí, ale i ve vzdálených zemích.

Povídání se stočilo také k jejím životním příběhům. Poutavá byla i zmínka o zájezdu se souborem do Francie, ze které čísla radost a pýcha z návštěvy tak krásné země. Přenesla na nás svou radost z pláže, z noci strávené nad koňskými stáji, z bílého města i z dárek, které jí přineslo samo moře až k nohám.

Slunnou Francii pak vystřídaly živé humorné poudačky z knihy Floriánovy úsměvy, vyprávěné v původním krkonošském nářečí tak, jak je život opravdu přinesl.

Své dvouhodinové vyprávění zakončila paní Hubačíková pozvánkou do divadla, ale samozřejmě nejen do toho vysokého. My jí moc děkujeme, bylo nám s ní dobře.

Kamila Marošiová II. RŠ

Z KULTURY

V minulém čísle jsme slíbili napsat podrobněji o soše sv. Antonína, která byla přemístěna do muzea.

Socha sv. Antonína Paduánského, r. 1764, pískovec

na podstavci reliéfy sv. Floriánů sv. Vojtěcha, sv. Františka a sv. Vavřince a v rozích letopočet 1764

Sloup je poprvé zmíněn v seznamu soch vysoké farnosti z r. 1836: nacházel se na poli na pozemku Fr. Šlechtů čp. 44, jenž byl i majitelem sochy s povinností ji udržovat.

Roku 1936 se uvádí, že sloup stojí při polní cestě, která odbočuje ze silnice tříčísle kratším směrem kopcem dolů ke Tříčísle severovýchodně od města. V roce 1939 byl kolem sloupu nový plot, sloup byl v dobrém stavu, ale socha hrozila rozpadem, neboť byla rozpolcena na tři kusy a levá ruka od zápěstí scházela. Na podstavci se údajně nalézal nápis COTHÁA-VI ??/.

Sloup se sochou sv. Antonína byl počítán mezi šest soch, nacházejících se na bývalém tzv. Hlávkově gruntě, které vesměs podle tradice dal postavit vysoký měšťan Jakub Nečásek.

Sloup se sochou sv. Antonína se nacházel na zahradě domu č. 27. Sloup je roztržen železnými čepy, ale dosud stojí. Figura byla zřícena a její části ležely u sloupu.

Z HISTORIE dávné i nedávné

Kronika sklenařícká část 5.

Od XIV. stol. do roku 1848 Sklenařice sdílely svůj osud s Vysokým.

- Podrobné líčení historie

Zajímavost - z Korutan přišla rodina Metelkova a z jižního Štýrska rodina Thomášů /Tomášové/, obě slovinské a snad katolické. Oba rody měly grundy a erby.

- Barevné erby pánů z Vartemberka a Valdštejnů (1390-1410), z Jenštejna (1422), Zajíců z Hazmburka (1460), vévodský erb Valdštejnův, z Redern.

- Benda si všímá protireformace, sel-ských bouří, josefovských patentů, rodu Caretto Millesimo.

- 60. léta 17. stol. zápisy o křtech - z doby té až dodnes zachovaly se rody: Metelka, Štěpánek, Patočka, Mňuk, Kašák - zůstaly názvy "u Tomášů", u "Man-
dů"

- r. 1771 byla prováděna konskripce - číslování domů (bez ohledu na stáří) důstojníkem s vojiny - ve Sklenařicích 53 domovních čísel

- erb vladky Blanského (9 zlatých jablek)

Hasičský sbor

založen 5. 8. 1888 okr. starostou J. Patočkou, V. Metelkou, ob. starostou F. Zítkem a písmákem Š. Patočkou.

Požáry ve vsi v letech 1868, 1892, 1895, 1898, 1908, 1913, 1914, 1932, 1936, 1939.

Hasičská zbrojnice postavena roku 1893.

Josef Patočka "Tomášů", který byl 23 let okresním starostou a zemřel r. 1910 jako 90letý dědeček, líčí ve svých vzpomínkách příchod vojska do Vysokého a okolí po meetingu r. 1868: "V září 1868 přijeli do Vysokého huláni a maďarští pěšáci, neboť někdo udal, že bude meeting v Pasekách. Pěší kompanie hlídkovala na Tomášových vrších ve Sklenařicích až do večera, druhá kompanie šla do Olešnice. Dvě kompanie stály "u Pilařů" a na Koberově louce, huláni byli pod Čermákovými domy u sklenařícké silnice na "rovnicích" a projížděli lesy až k "Havírně". Ve Sklenařicích bylo vojsko 14 dní."

Kaplička sv. Anny

postavena r. 1880 nákladem Frant. Metelky z čp. 25 na vlastním pozemku. Kaplička byla vysvěcena a od r. 1880 konány u ní pouti. Dle tradice k postavení kapličky přispěla rodinná nesrovnalost při dělení majetku dětem. Jedno dítě bylo proti druhému ukřivděno a postavení kaple bylo pokáním a zadostiučiněním. Nad vchodem do kaple je černě natřená tabule s bílým nápisem: Ježíš Maria Josef Jachim Anna buďte moje poslední slova. L. P. 1880.

Válka 1866 -

ze vsi prodělali bitvu u Sadové Čeněk Mňuk, tzv. Šimoňák a Kramář "Havelků" z čp. 37., v okupaci Bosny a Hercegoviny byl účastník války Č. Mňuk od Šimonů.

R. 1866 (podle V. Metelky) přešli Prusáci přes ves (od N. Světa a Jablonce n. Jiz.) do Vysokého, kde leželi 3 dny a prodávali tabák. Jiný oddíl přišel z Pasek a spojil se s prvním oddílem u Sklenařic na císařské silnici.

Ve Vysokém byl obchodník kožemi a kořalkou Zemánek. Týž nebyl právě doma, když tam vešel důstojník a lámanou slovanskou řečí žádal od pí Zemánkové "něco ostrého" k pití. Paní Zemánková sáhla pod pult, vzala láhev "reskolečku" a nalila. Důstojník ji vypil, poznamenal "netřeba tak silné", nezaplátil a odešel. Jenže paní Zemánková místo 40% reskolečky vzala omylem vedle stojící láhev "Scheidewasser". Když po válce táhli Prusáci domů, přišli do Vysokého zase ti samí, co tam byli, a týž důstojník chtěl opět tu ostrou reskolečku, jenže paní Zemánková z obavy před možnými následky odmítla, že je již vypita a dala jinou ostrou kořalku. Inu, měl ten Prusák vysmlouané hrdlo.

Vybírá I. Rehořová

Vysočtí ve světě část 2/1

Z Tříče na Špicberky

V Čechách asi není moc lidí, kterým se podařilo dostat se na Špicberky. Lenka Marková z Tříče, v pouhých čtyřiaadvaceti letech, tam jako členka 3. české glaci-speleologické polární výpravy strávila pět měsíců. Přestože je dost vytížená, našla si čas, a já s ní prožila pár příjemných hodin. Onoho večera Špicberky pro mě přestaly být jakýmsi neurčitým krajem, kde namrzlé polární lišky dávají dobrou noc. Rostou tam i kytky, ale to všechno se dozvíte. Lenka totiž vyprávěla tak zajímavě, s takovým zaujetím a přehledem, že se s vámi, vážení čtenáři, "musím" alespoň o některé skutečnosti podělit. Bohužel budete ochuzeni o barevné diapositivy. Štěstí v tomto směru budou snad mít vysočtí žáci, pro které Lenka připravuje přednášku.

Na Špicberky jste se, Lenko, dostala pracovní, co bylo úkolem vaší skupiny?

Asi každý ví, že už dlouho je patrný ústup ledovců vlivem celkového oteplování způsobeného skleníkovým efektem. Firma Speleo Řehák, se kterou spolupracuji, se již od roku 1986 podílí na mezinárodním programu subpolárních ledovců, hlavně drenážních systémů v jejich

nitru. Do tohoto programu je zapojená řada univerzit a vědeckých institucí z Polska, Švýcarska, Kanady a Norska, my spolupracujeme s polskými univerzitami v Sosnowici a Wroclavi. Na Špicberkách jsem byla poprvé jako hydrochemik. Šéf naší výpravy dipl. tech. Josef Řehák - hydrolog - tam byl již počtvrté a pro jeho syna Josefa - speleoglaciologa - to byla druhá výprava. Pobývali jsme na dvou polských základnách - polární stanici, tzv. bázi, ležící v zátocce Bílého medvěda /Isbjorhamma/ ve fjordu Hornsund, a na malé základně, která nese jméno Baranowského a je od báze vzdálená asi 20 km. Nejčastěji jsme se pohybovali po ledovcích v okolí stanice Baranowského. Cílem naší skupiny bylo pokračovat ve sledování chování ledovce v období ablace a především pohybu vod v ledovcích.

Jak se Poláci ocitli v těchto místech?

Po Vikinzích Špicberky znovuobjevila expedice Willema Barentse v roce 1596. O bezmála 300 let později /1872/ se do této oblasti dostala právě výprava Poláků /tehdy ještě z Rakouska-Uherska/ financovaná Hansem Wilczekem. Pro zajímavost - byl v ní i jeden Čech. Postupem let vyvstala nutnost nějak právně upravit pobyt různých expedic na tomto území, a tak se v roce 1920 na konferenci v Paříži, již se zúčastnili i Češi, rozhodlo o tom, že Svalbard /Špicberky jsou jeho součástí/ bude spravovat Norsko, a po dohodě si tu mohou založit stanice i jiné země. Od té doby každý pohyb, každou expedici musí odsouhlasit guvernér sídlící v Longyearbyen. Momentálně tam mají guvernérku.

Bylo vaším snem dostat se tak daleko na sever nebo to přišlo zčistajasna?

Snila jsem o tom snad devět let, jako reálná šance se to začalo jevit asi před čtyřmi lety. V té době jsem strávila týden na universitě v Sosnowici. V tamní laboratoři mě její pracovnice seznámily se základy hydrochemie, resp. s tím, co bych s největší pravděpodobností mohla využít při práci na ledovci Werenskiold.

Když už bylo v podstatě jisté, že pojedete, jak dlouhou dobu vám zabraly přípravy?

Museli jsme získat souhlas od guvernérky, norského velvyslanectví, Polské akademie věd, domlouvali jsme se na programu s universitami ve Wroclavi a Sosnowici. Pak se musely dát dohromady zásoby jídla, výstroj atd. Samotné zabalení sudů, v kterých jsme jídlo i technický materiál převáželi, nám trvalo asi týden, všechno bylo připraveno v polovině května. Psychická a teoretická příprava trvala ovšem mnohem déle.

Kolik zásob jste s sebou vezli?

Jídlo nám zabralo osm sudů, což představuje asi 400 kg, další věci vážily zhruba stejně, takže celkově asi 800 kg. Všechno putovalo lodí z polského přístavu Gdynia již koncem května, aby to bylo v místě určení včas. Ve fjordu Hornsund bylo však ledové pole, a tak vše bylo vyloďeno asi o 250 km severněji v Longyearbyen. Po našem příjezdu jsme tedy zůstali bez vybavení. Všechny věci se ještě projely po moři až do Anglie, a dokonce přece jen se 30. července dostaly k nám na stanici.

Kdy jste vyrazili a jak jste se dostali na místo určení?

Dne 26. června 1996 zhruba ve 23 hod. jsme vyjeli z Tříče směrem na Harrachov. Přes Jelení Horu a Štětín jsme pokračovali do německého Sassnitzu, odtud trajektem do Trelleborgu a dál Švédskem přes Helsingborg podél Baltského moře do Luley, do hor na Kirunu, pak jsme přešli norské hranice, dostali se do Narviku a dále do Tromsø, zde jsme nechali Renault Trafic, jímž jsme do té doby jeli, a pokračovali lodí Norjorn asi tisíc kilometrů na Špicberky, do fjordu Hornsund. Na polskou polární stanici jsme dorazili 10. července ve 3. 30 ráno. Po uvítání jsme se lehce prospali a hned pokračovali po pobřeží do stanice Baranowského. Po šesti hodinách pochodu tundrou jsme byli na místě.

Projížděli jste čtyřmi zeměmi. Která na vás zapůsobila nejvíce?

Všechny mají své kouzlo. Švédsko je plné lesů, jezer a čím více člověk proniká k severu - do laponského území - je země tvrdší a chudší. Začnou vás obklopovat planiny plné močálů, keřů a slabých stromů, většinou bříz, - tajga. Asi největší dojem na mě udělalo Norsko. Je to členitá krajina plná hor, fjordů, vodopádů...

Museli jste si po příjezdu na Špicberky posouvat hodinky?

Vzhledem k tomu, že Hornsund se nachází přibližně na 15 33 východní délky /a 77 00 severní šířky/, k žádnému časovému posunu nedochází. Hodinky pro nás stejně příliš velkou cenu neměly, čas šel jaksi mimo nás. V této oblasti

všechno závisí na počasí, nevyplácí se žádné plánování, není tu žádné "příště na tom samém místě" např. při fotografování, při práci. Člověk se prostě musí počasi přizpůsobit, podřídít úplně ve všem.

Jaké maximální a minimální hodnoty ukazuje teploměr v místech, kde jste se pohybovali?

Průměrná teplota v letním období, kdy je polární den a slunce vůbec nezapadne, je +5 C, maximálně jsme zaznamenali +11 C. Nástupem zimy koncem srpna teploty klesnou na -4 C, v plném zimním období až na -30 C, při našem pobytu bylo na konci října asi -15 C, ovšem v závislosti na rychlosti větru se teplota značně snižuje. Větr při bouřích, které trvají často až deset dní, dosahuje průměrně 100-170 km/h, v jednom dni jsme naměřili až 200 km/h.

Začali jste hned po příjezdu pracovat?

Ano, hned jsme začali obcházet čelo ledovce Werwinskiöld, zaznamenávat jeho změny od poslední výpravy v roce 1993, obcházet jednotlivé vývěry v předpolí ledovce a pravidelně provádět měření. Také jsme dávali do pořádku stanici, zatím uvnitř. Když dorazila loď s materiálem, mohli jsme se pustit do nejpotřebnější opravy - do opravy střechy. Přitom jsme stále pokračovali v pravidelných obchůzkách. Jinak přímo v ledovci se dá pracovat, až když začne mrznout. Tehdy je možné vstoupit do kanálů a tunelů, kde už není voda.

Pokračování příště

Naslouchala Alice Sládková

SPORT

Český Ski klub Vysoké nad Jizerou

Vám nabízí přehled závodů a akcí, které pořádá v letošní zimní sezoně:

04. 01. 97 - závody o Pohár Krkonošského svazu lyžařů (KSL) žactva a dospělých
18. -19. 01. 97- Obří slalom nejmladšího žactva

18. 01. 97 - odpoledne, organizace závodů pro plastické chirurgy z ČR - obří slalom
24. -26. 01. 97- Mistrovství ČR dospělých v Harrachově, zajišťují naši rozhodčí

01. 02. 97 - Mistrovství KSL dospělých + dorost - běh na lyžích

08. 02. 97 - 5. skijácký bál v Krakonoši

15. 02. 97 - Závody České spořitelny - běh a obří slalom

16. 02. 97 - Mezižupní závody žactva - běh na lyžích

05. -07. 03. 97- Mezinárodní Evropský závod lesních dělníků v Harrachově, zajišťují naši rozhodčí

29. 03. 97 - Závod FIS, Bohemia Tour, zajišťují naši rozhodčí.

koncem března- 1. zimní SURIVAL /vytrvalostní závod Kolo + lyže - 24 hodin), za spolupráce členů Č. S. K. Vysoké n. Jizerou

Na všechny akce Vás zveme nejen jako diváky, ale i k aktivnímu sportování na kvalitních běžeckých tratích a sjezdovkách.

Výbor Č. S. K.

Klub českých turistů

28. 12. 1996 měli turisté výroční členskou schůzi, kde zhodnotili uplynulý rok. Při této příležitosti poblahopřáli nejstarším členkám KČT (paní Hodycové a paní Lukášové) s malým dárkem k jejich životnímu výročí. V druhé části schůze promítnul diapozitivy pan Jiří Marek (ml.) ze Třiče, který se již dvakrát zúčastnil putování po Francii. Záběry byly nádherné a vyprávění velmi zajímavé.

Každoročně se 1. ledna turisté zúčastňují novoročního výslapu na Štěpánku. Letos s námi jeli i naši známí turisté z Lomnice nad Popelkou a z Prahy. Celkem nás bylo 23 a ujeli jsme 16 km. Výstup pořádá KČT z Tanvaldu. U rozhledny obdržel každý účastník diplom. Bylo velmi pěkné počasí s dalekými výhledy, proto nikdo neodolal a každý vyběhl svižně několik desítek schodů, aby viděl z rozhledny ještě více a dále.

Víte, že rozhledna slaví v letošním roce už 105 let svého trvání?

Jana Bartoníčková

Ve stopě první středoevropské padesátky

Program

Start

sobota 8. února 1997 - průběžně od 7. 00 do 10. 00 hodin od sokolovny ve Vysokém nad Jizerou

Cíl

v sokolovně so 17. 00 hodin

Trasy

50 km - převýšení 610 m

Vysoké n. Jiz. - Sklenařice - Paseky - Planýrka - Mýto - Kořenov
-Pyramida - Jizerka - Promenádní cesta - Kobyla - Souš - Nýčovy
domky - hotel Sport - motorest Beseda - Hvězda - Tomášovy vrchy - Mexiko - Vysoké n. Jiz.

30 km - převýšení 420 m

Vysoké n. Jiz. - Sklenařice - Paseky - Planýrka - Mýto - Lesní chata - Kořenov - Polubný - hotel Sport - motorest Beseda - Hvězda - Tomášovy vrchy - Mexiko - Vysoké n. Jiz.

20 km - Vysoké n. Jiz. - Sklenařice - Paseky - Bosna - sedlo Hromovky - Hvězda - restaurace na Perličku - Tomášovy vrchy - Mexiko - Vysoké n. Jiz.

10 km - tato trasa vede okolím Vysokého nad Jizerou a je určena pro rodiče s dětmi

Startovní

50, 30, 20 km trasy - 15, -Kč 10 km - 10,-Kč

Odměna

Každý úspěšný závodník obdrží v cíli nový druh medaile i diplomu

Informace

Petr Beneš, Sluneční 262, 51211 Vysoké nad Jizerou

Pavel Šalda, 51211 Vysoké nad Jizerou
296, tel. 943 68

ODEŠEL

a s ním odešla i jedna z vysockých osobností. Její stopy vítr neodvane, slunce nespálí a čas hned nesmaže. Jsou trvalé a přetrvají.

Odešel první vysocký podnikatel Josef Petruška (+13. 12. 96). Město i celé okolí se s ním rozloučilo v mlhavém a děštivém prosincovém odpoledni.

Narodil se ve Vysokém. Po skončení základní školy vystudoval stavební průmyslovku v Liberci, a tam si už vytvořil svůj cíl, kreslit a stavět domy.

Krátce pobyl u bytového družstva v Jablonném v Podještědí, po vojně nastoupil jako stavební technik u Jednoty a kreslil projekty mnoha jejích drobných provozoven. Později přešel do KIU (Krajský investorský ústav) se sídlem v Semilech a stal se zástupcem investora, tj. státu, protože tehdy všechna bytová výstavba byla státní (např. sídliště v Řekách).

Doma přitom velice aktivně kreslil rodinné domky (snad 50-60) a postavil desítky krbů ke spokojenosti majitelů.

Ze Semil později přešel do OSP a stal se vedoucím střediska OSP v Jablonci nad Jizerou. Jednou z největších akcí tohoto období byla přestavba Větrova ve Vysokém nad Jize-

rou. (Hodnota díla byla 15 mil. Kč). Potom to byla bytová výstavba na Hradsku, v Rokytnici nad Jizerou, na Jilemnicku a v Semilech.

V devadesátém roce odešel z OSP, vrátil se do Vysokého a stal se jedním z prvních soukromých podnikatelů. Začínal se šesti zedníky, vypůjčenou míchačkou a kompresorem. První akcí tohoto malého stavebního kolektivu byla rekonstrukce hotelu Centrál (bývalé Pětiletky) ve Špindlerově Mlýně, následoval Bílý hořec na Harachově a Lázně Sedmihorky.

Z malého podniku postupně vyrostla stavební firma P&P (Petruška otec a Petruška syn), která má dnes na čtyřicet zaměstnanců, není zadlužená, nemá půjčky. Pro své potřeby a kanceláře vybudovala z bývalých skladišť a garáží v centru města působivý a vkusný areál, doplněný rekonstrukcí stoleté studny. Firma pracuje nejen na Vysocku.

Připomeňme si alespoň některé stavby.

Ve Vysokém fasáda ZŠ, opravy na obou kostelích, v místním UPCHR, pensiony Alba (pro pana Baumgartnera), U lípy (pro pana Kellnera), celá řada rodinných domků a rekonstrukce a přestavba mnoha starých domů ve městě i v okolí.

Rokytnice nad Jizerou :

Budova kanceláří pro podnik Státní lesy, budova Komerční banky, dal-

ší rodinné domky, rekreační objekt IPS Praha a další fasády.

Jilemnice :

Budova kanceláří pro Státní lesy, pekařství pana Nývlt, rekonstrukce věže na I. ZŠ.

Další bytové jednotky v Benešově u Semil, ve Zlaté Olešnici, škola a tělocvična v Loukově, rekonstrukce školy v Lomnici n. Popelkou. Ve Rvácově u Lomnice se buduje Centrum pro tělesně postižené děti.

Nejvíce velkých staveb bylo provedeno ve Špindlerově Mlýně. Vedle již jmenovaných je to hotel ABM (vznikl přebudováním obchodního střediska Horal), rekonstrukce areálu Dolská, bytová část Na myslivně, konzum pro hotel Arnika a další soukromé pensiony i v okolí města (Benecko).

Rozestavěné zůstaly další stavby v Rokytnici, ve Špindlerově Mlýně, tři rodinné domy v Semilech a další a další práce čekají na jaro.

Na jednoho podnikatele, i když pracoval se synem, je to jistě dost "památníků", které vydávají svědectví o nesmírné pili, houževnatosti, cílevědomosti, zodpovědnosti za řadu zaměstnanců, ale také o probdělých nocích, nesplněných přáních i neuskutečněných plánech.

Možná, že přes veškerou snahu, možná i pro pobyt v nemocnici při onemocnění páteře, nesplnil všechno,

co chtěl, nebo co si mnozí přáli, možná se všechno nepodařilo tak, jak si sám přál, ale "ať hodí kamenem"...

V životě každého člověka se poji práce s různými zálibami, funkcemi, výraznými koníčky.

Josef Petruška se věnoval i veřejné práci. Byl léta předsedou Jiskry, místostarostou města, poslancem MěÚ, předsedou stavební komise. Trvalým pomníkem jeho práce pro tělovýchovu je místní lyžařský vleč.

Jako člověk byl vášnivým rybářem. Znal důvěrně vody na Lipně, Orlíku, rybářská zákoutí na Jizeře, Rozkoši i na Vranově i rybníky na Jičínku. Za rybami cestoval až do Mongolska a poslední velká cesta vedla do studených vod Norska.

Pro své potěšení si vlastnoručně založil rybníček. Budoval ho dva roky, aby měl pro své ryby útočiště.

Osud zmařil náhle jeden lidský život uprostřed tvůrčích sil. Jeden život naplněný vrchovatě prací a starostmi. Příkladný život otce chce následovat jeho syn, mladší člen P&P.

Ludmila Hnyková

Společenská kronika

Narození

13. 12. 1996 se narodili v Praze manželům Šárce a Pavlovi Štěpánkovým synové Jan a Pavel.

17. 12. 1996 se narodila v Jilemnici manželům Gabriele a Petru Josifkovým dcera Markéta.

Přejeme dětem i rodičům hodně zdraví.

Životní jubilea oslavili:

Vysoké nad Jizerou

- 10. 1. Šírová Hana 71 let
- 10. 1. Frančová Jaroslava 75 let
- 10. 1. Štekr Antonín 91 let
- 16. 1. Hájková Ludmila 75 let
- 28. 1. Hásek Josef 83 let
- 29. 1. Patočková Jarmila 74 let

Sklenářice

- 1. 1. Opřátko Josef 73 let
- 17. 1. Habová Ludmila 84 let
- 28. 1. Stochel Marian 76 let

Tříč

- 1. 1. Novotná Zdeňka 80 let
- 8. 1. Slavík Čestmír 72 let
- 17. 1. Hančová Blažena 74 let

Panu Štekrovi se omlouváme za chybný údaj v prosincovém čísle.

Úmrtí

- 13. 12. 1996 odešel Josef Petruška ve věku 57 let.
- 28. 12. 1996 Josef Čermák ve věku 65 let.
- 20. 12. 1996 Karel Svárovský ve věku 81 let (rodák vysocký, žil dlouhá léta na Pecce).
- 9. 1. 1997 pí Milada Holubcová ve věku 85 let.

Čest jejich památce

Firma P-LOGIC s.r.o.

Jablonec n. Jiz.
výrobce kancelářského nábytku

p ř i j m e

muže do výroby
nástup možný ihned

Bližší informace tel. 0432/591166 nebo 591186
nebo při osobní návštěvě firmy

ZPRAVODAJ MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník č. 1/1997, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 4 Kč. Příspěvky zasílejte do konce každého
měsíce na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou PSČ 51211.